

คุณสมบัติพิเศษของกองทัพพิชิตพิณดาฟ

วันนี้ในเวลาอมฤต บัพดาตาได้เห็นลูกดัมเบิลฟอเรเนออร์พิเศษที่อาศัยอยู่ทางไกลและยังคงอยู่ใกล้กับหัวใจที่มาอยู่เบื้องหน้าบาบาเป็นการส่วนตัว วันนี้การสนทนาจากใจถึงใจที่หวานชื่นใจเกิดขึ้นระหว่างบัพและดาตา ในหัวข้ออะไร พ่อบราห์มามีความยินดีเป็นอย่างยิ่งกับลูก ๆ ดัมเบิลฟอเรเนออร์และกล่าวว่า: เป็นเรื่องน่าประหลาดใจของลูก ๆ ที่แม้ว่าลูกจะอาศัยอยู่ในดินแดนที่ห่างไกลเช่นนั้นลูกก็มีความรักอยู่ตลอดเวลาและความปรารถนาที่ชัดเจนและลึกซึ้งสำหรับทุกคนที่จะได้รับข่าวสารจากบัพดาตาในทุกวิถีทางที่เป็นไปได้ สำหรับสิ่งนั้นลูกบางคนทำงานทั้งสองทาง ในขณะที่อยู่อย่างไม่วางเว้นเป็นสองเท่าในสิ่งทางโลกและทางจิต พวกเขาไม่ได้พิจารณาถึงการพักผ่อนของตนเอง พวกเขาหลุดหายไปในงานนั้นทั้งกลางวันและกลางคืนอยู่เสมอ ไม่แม้แต่จะกังวลเกี่ยวกับอาหารหรือเครื่องดื่มน้ำของพวกเขา พวกเขากำลังยุ่งอยู่กับการทำงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอ ลูกได้้อย่างบริสุทธิ์ซึ่งผู้คนที่คิดว่าเป็นชีวิตที่ผิดธรรมชาติและสละความไม่บริสุทธิ์ ลูกได้นำสิ่งนั้นเข้ามาในชีวิตของลูกด้วยความกล้าหาญและความมุ่งมั่นจากความรักที่มีต่อพ่อด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงบนพื้นฐานของการได้มาซึ่งการบรรลุผลของความสงบของลูกและบนพื้นฐานของการศึกษาเล่าเรียนและมิตรร่วมทางของครอบครัว สิ่งที่คุณเห็นว่าเป็นเรื่องที่ยากมากลูกก็ทำให้ง่ายดาย เมื่อเห็นกองทัพพิณดาฟ พ่อบราห์มาก็ร้องเพลงสรรเสริญลูกโดยเฉพาะ เกี่ยวกับเรื่องใด? ลูกแต่ละคนมีสิ่งนั้นอยู่ในหัวใจว่าความบริสุทธิ์เป็นวิถีหลักที่จะกลายเป็นโยคี ความบริสุทธิ์เป็นวิถีที่จะได้สัมผัสกับความรักของพ่อ ความบริสุทธิ์คือพื้นฐานของความสำเร็จในงานรับใช้ ลูกแต่ละคนมีความคิดบริสุทธิ์นี้ในหัวใจของลูกอย่างแนบแน่น สิ่งมหัศจรรย์ของลูกพิณดาฟคือ ในขณะที่ให้หลักที่อยู่ข้างหน้า ลูกจะเคลื่อนไปพร้อมกับความจริงและความกระตือรือร้นและทำให้ตัวลูกก้าวไปข้างหน้า ความเร็วของความพยายามที่จริงจังของลูกพิณดาฟแสดงให้เห็นว่าสิ่งนี้ทำให้ลูกก้าวหน้าไปได้ดี ลูกส่วนใหญ่ก้าวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องในระดับความเร็วนี้

พ่อชีวา กล่าวว่า: พินดาฟได้แสดงให้เห็นถึงทะเบียนประวัติที่ดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความเคารพ นอกจากนี้ท่านยังพูดบางสิ่งที่น่าขบขัน ในระหว่างนั้นพวกเขายังเล่นเกมของชั้นสการ์ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามแม้กระนั้นเนื่องจากความกระตือรือร้นของพวกเขาในการสร้างความก้าวหน้าและเนื่องจากมีความรักที่ลึกซึ้งต่อพ่อ พวกเขาเข้าใจว่าพ่อรักการเปลี่ยนแปลงของพวกเขาที่มาจากความรัก นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมพวกเขาถึงอุทิศตนเอง พวกเขาทำสิ่งที่พ่อพูดและต้องการเท่านั้น พวกเขาเปลี่ยนแปลงตนเองด้วยความคิดนี้ ด้วยความรัก ความยากลำบากของพวกเขาจึงดูเหมือนจะไม่ใช้ความยากลำบาก การอดทนต่อบางสิ่งที่มาจากความรักดูเหมือนจะไม่ใช้ความอดทน นี่คือเหตุผลที่พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า "บาบา บาบา" และก้าวหน้าต่อไป ตามชั้นสการ์และการสร้างร่างกายของชาติเกิดนี้ นั่นคือในขณะที่เป็นผู้สร้างที่มีชีวิตจำกัดพวกเขาได้เปลี่ยนแปลงตนเองเป็นอย่างดี เพราะพวกเขาได้ทำให้พ่อผู้สร้างอยู่เบื้องหน้าพวกเขา พวกเขาจึงดูดซับคุณสมบัติที่ดีสำหรับเป้าหมายที่จะปราศจากความหลงทะนงตนและมีความถ่อมตนและยังคงดูดซับสิ่งเหล่านั้นไว้ พวกเขาเข้ามามีการติดต่อกับคนอื่น ๆ ในบรรยากาศของโลก แต่เนื่องจากพวกเขามีรณนัฏแห่งการปกป้องคุ้มครองของความรักต่อการจดจำระลึกถึง พวกเขาจึงให้ข้อพิสูจน์ที่ดีมากของการอยู่อย่างปลอดภัย ลูกเคยได้ยินเรื่องเกี่ยวกับพิณดาฟหรือไม่? วันนี้แทนที่จะเป็นผู้เป็นที่รัก บัพดาตากลายเป็นคนรัก เหตุนี้เองท่านจึงยินดีที่ได้พบลูก ท่านทั้งสองมีความรักพิเศษสำหรับลูก ๆ ดังนั้นวันนี้ในเวลาอมฤต บัพดาตาได้หมั่นลูกประจำของคุณสมบัติพิเศษและคุณธรรมของลูก ๆ ลูก ๆ ทุกคนได้หมั่นลูกประจำมาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด และเพื่อเป็นการตอบแทน พ่อกำลังหมั่นลูกประจำในเวลานี้ และกำลังให้ผลตอบแทนแก่ลูก อัจชะ

บัพดาตากำลังหมั่นลูกประจำใจของชาติ? คุณสมบัติพิเศษที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของกองทัพพิชิตพิณดาฟก็คือลูกกำลังเคลื่อนไปข้างหน้าด้วยความรัก ด้วยการดูดซับอยู่ในความรักของพ่อทุกขณะ ด้วยความรักที่มีต่อท่านและด้วยประสบการณ์ของการมีความสัมพันธ์ทั้งหมดกับพ่อเดียว ลูกมีพ่อหลอมรวมอยู่ในดวงตาข้างหนึ่งและงานรับใช้หลอมรวมอยู่ในดวงตาอีกข้างหนึ่งอย่างสม่ำเสมอ การเปลี่ยนแปลงพิเศษที่ลูกมีก็คือลูกได้สละทิ้งความไม่ระมัดระวังของลูกและธรรมชาติที่อ่อนไหวของลูก ลูกได้กลับมามีอยู่ในรูปพิณดาฟที่มีความกล้าหาญ วันนี้บัพดาตากำลังมองดูชาติที่เยาว์วัยเป็นพิเศษ ในวัยหนุ่มสาวนี้ลูกได้ละทิ้งแรงดึงดูดชั่วคราวหลายประเภทและกำลังเคลื่อนไปด้วยแรงดึงดูดของพ่อผู้เดียวด้วยความจริงจังและกระตือรือร้น ลูกมี

ประสบการณ์ว่าโลกนี้เป็นโลกที่ไร้รสชาติ ดังนั้นจึงได้ทำให้พ่อเป็นโลกของลูก ด้วยการใช้ร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูกเพื่อพ่อและงานรับใช้ ลูกก็มีประสบการณ์ของการได้มาซึ่งการบรรลุผลและในขณะนี้กำลังเคลื่อนไปข้างหน้าในสภาพที่โหยหิว ลูกสวมมงกุฎแห่งความรับผิดชอบของงานรับใช้เป็นอย่างดี แม้ว่าบางครั้งลูกจะสัมผัสกับความเหนื่อยล้าในขณะที่บางครั้งก็สัมผัสกับภาระในสติปัญญาของลูก โดยการมีความคิดที่มุ่งมั่นที่จะทำตามพ่อและลูกต้องเปิดเผยท่าน ลูกจึงจบสิ้นสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดและประสบความสำเร็จ ด้วยเหตุนี้เมื่อบังพาดดาเห็นความรักของลูกๆ ท่านก็ให้พรซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: “เมื่อลูกรักษาความกล้าหาญ พ่อจะให้ความช่วยเหลือ” ความสำเร็จเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของลูก ด้วยการมีพ่อเป็นมิตรร่วมทาง ลูกก็สามารถเอาชนะทุกสถานการณ์ได้ราวกับว่าลูกกำลังดึงเส้นผมออกจากเนย ความสำเร็จเป็นมาลัยรอบคอของลูก พวงมาลัยแห่งความสำเร็จกำลังต้อนรับลูกๆ ดังนั้นแม้กระทั่งบังพาดดาที่ยังอุทิศตัวท่านเองให้กับการสละละทิ้งตาปาเซีย และงานรับใช้ของลูกๆ เพราะความรัก ลูกจึงไม่สัมผัสว่ามีสิ่งใดที่ยากลำบาก เป็นเช่นนี้ใช่ไหม? ที่ใดมีความรักในโลกแห่งความรักคำว่า“ยากลำบาก”ไม่มีอยู่จริง มันไม่ได้อยู่ในโลกของพ่อหรือภาษาของพ่อ คุณสมบัติพิเศษของกองทัพซัคคีคือการทำให้ยากให้ง่าย ลูกแต่ละคนมีความกระตือรือร้นในหัวใจของลูกที่จะกลายเป็นเครื่องมือที่จะให้สาสนแก่ผู้คนจำนวนมากที่สุด โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้และนำช่อดอกกุหลาบทางจิตมาอยู่เบื้องหน้าพ่อ เช่นเดียวกับที่พ่อได้ทำให้ลูก ดังนั้นลูกก็ต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้นเช่นกันและนำพวกเขามาอยู่เบื้องหน้าพ่อ ด้วยความร่วมมือซึ่งกันและกันโดยรวม กองทัพซัคคีจึงมีความกระตือรือร้นที่บริสุทธิ์ที่จะสร้างสิ่งใหม่ๆ ในต่างแดนมากกว่าในบาร์ด ที่ใดที่มีความคิด ความสำเร็จก็จะอยู่ที่นั่นแน่นอน กองทัพซัคคีในแต่ละสถานที่ของลูกก็ประสบความสำเร็จในการเจริญเติบโตและประสบความสำเร็จในทุกสิ่งและจะเป็นเช่นนั้นต่อไป เมื่อมองเห็นความรักของทั้งสอง เมื่อเห็นความกระตือรือร้นต่องานรับใช้ของลูก บังพาดดาก็พอใจ บาบาวะสรรเสรีคุณธรรมของแต่ละคนได้มากแค่ไหน? อย่างไรก็ตาม ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนบังพาดดากำลังพูดถึงคุณธรรมของแต่ละคนและลูกทุกคน ในขณะที่กำลังคิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนั้น บางคนในแผ่นดินนี้จะถูกทิ้ง ในขณะที่ลูกๆ จากต่างแดนได้ตระหนักรู้และยอมรับท่านและประกาศสิทธิ์ของพวกเขา ผู้คนเหล่านั้นจะถูกทิ้งให้ดู และลูกจะมาถึงบ้านกับพ่อ พวกเขาจะร้องไห้คร่ำครวญ ในขณะที่ลูกจะให้หยดหนึ่งของบางสิ่งอย่างต่อเนื่องด้วยดริชตีแห่งพรของลูก

ดังนั้นลูกได้ยืนยันสิ่งที่บังพาดดาทำเป็นพิเศษในวันนี้แล้วใช่ไหม? เมื่อเห็นชุมนุมทั้งหมด บังพาดดากำลังร้องสรรเสรีคุณลูกๆ ที่มีโชคที่กำลังสร้างโชคของพวกเขา ผู้ที่มาจากที่ห่างไกลได้เข้ามาใกล้ชิด ในขณะที่ผู้ที่อาศัยอยู่ในอาบูกลับห่างไกลมาก พวกเขาห่างไกลแม้ว่าจะอยู่ใกล้ และลูกใกล้ชิดแม้ว่าลูกอยู่ไกล พวกเขาเป็นผู้ที่เพียงแต่ดู แต่ลูกคือผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจเสมอ ลูกหาวิธีที่จะมาที่มฐุบันด้วยความรักอย่างมาก ทุกๆ เดือน ลูกร้องเพลงเหล่านี้: ฉันต้องการพบพ่อ ฉันต้องการไปที่นั่น ฉันจะต้องประหยัดเพื่อสิ่งนั้น ดังนั้นความรักนี้จึงกลายเป็นวิธีที่จะทำให้ลูกเป็นผู้เอาชนะมายุ หากลูกจะได้รับตัวอย่างง่ายดายความรักนั้นจะมีอุปสรรคมากขึ้น อย่างไรก็ตามลูกสร้างทะเลสาบที่ล้นหลาม ดังนั้นความทรงจำจะลึกถึงของพ่อ จึงหลอมรวมอยู่ในการสะสมทุกหยด ด้วยเหตุนี้อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในละครก็มีประโยชน์ หากลูกได้รับเงินจำนวนมากมายาก็จะมาแล้วลูกก็จะลืมงานรับใช้ ด้วยเหตุนี้เอง คนที่มั่งคั่งจึงไม่ได้กลายเป็นลูกของพ่อที่มีสิทธิ์

ลูกได้รับรายได้และลูกก็เก็บไว้ มีพลังในการเก็บเงินของรายได้ที่แท้จริง เงินของรายได้ที่แท้จริงจะถูกนำมาใช้ในหนทางที่มีค่าสำหรับงานของพ่อ หากลูกได้รับเงินเช่นนั้น ร่างกายของลูกจะไม่ถูกนำมาใช้สำหรับสิ่งนั้น และถ้าร่างกายของลูกไม่ถูกนำมาใช้ จิตใจของลูกก็อาจจะขึ้นๆ ลงๆ ด้วยเหตุนี้ ทั้งสามสิ่ง ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกจึงถูกนำมาใช้เพื่อสิ่งนี้ ด้วยเหตุนี้เอง การหารายได้ในยุคบรรจบพบกันและการเก็บไว้ในธนาคารของพระเจ้าจึงเป็นชีวิตอันดับหนึ่ง หากลูกเพียงแต่หารายได้และเพียงแค่เก็บไว้ในธนาคารที่สูญสลายทางโลก นั่นคือไม่ได้นำมาใช้ในทางที่มีค่า หากลูกหารายได้และสะสมในธนาคารที่ไม่สูญสลาย แล้วหนึ่งก็จะกลายเป็นหลายล้านเท่า และจากนั้นก็จะถูกสะสมสำหรับ 21 ชาติเกิดอะไรก็ตามที่ลูกทำด้วยหัวใจได้มาถึงดิลลารามผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ หากใครบางคนทำบางสิ่ง เพียงแค่แสดงให้เห็น สิ่งนั้นก็จะถูกใช้ไปกับการแสดงนั้น สิ่งนั้นจะไม่มาถึงผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ ด้วยเหตุนี้เอง ลูกที่ทำจากหัวใจของลูกเป็นสิ่งที่ดี หากลูกทำบางสิ่งจากหัวใจของลูก ลูกก็จะกลายเป็นมหาเศรษฐี ในขณะที่หากลูกทำ 1,000 เท่า เพียงแค่ต้องการแสดงให้เห็น ลูกก็จะไม่กลายเป็นมหาเศรษฐี รายได้ของหัวใจ, รายได้ของความรักคือรายได้ที่แท้จริง ลูกหาเงินเพื่ออะไร? เพื่องานรับใช้ใช่ไหม? หรือเพื่อความสะดวกสบายของตัวเอง? ดังนั้นรายได้ของหัวใจที่แท้จริงคือรายได้ที่จะกลายเป็นหลายล้านเท่า หากลูกได้รายได้แล้วลูกประหยัดเพื่อความสะดวกสบายของตนเอง แม้ว่าลูกอาจจะมีความสะดวกสบายที่นี้ แต่ภายหลังลูกจะกลายเป็นเครื่องมือที่จะให้ความสะดวกสบายแก่ผู้อื่น สาวใช้และคนรับใช้ทำอะไร? พวกเขาจะอยู่ที่นั่นเพื่อให้ความสะดวกสบายแก่ราชวงศ์ที่สูงศักดิ์ ด้วยการมีการพักผ่อนและความสะดวกสบายที่นี้ ลูกจะ

กลายเป็นเครื่องมือที่จะให้การพักผ่อนและสะดวกสบายที่นั่น ดังนั้นไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกหามาได้ด้วยความรักและด้วยหัวใจที่แท้จริงและใช้เพื่องานรับใช้ ลูกกำลังใช้สิ่งเหล่านั้นในทางที่มีค่า ลูกกำลังได้รับพรจากดวงวิญญาณมากมาย ผู้ที่ลูกกลายเป็นเครื่องมือให้ภายหลังจะกลายเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาของลูกและกราบไหว้บูชาลูก ลูกได้รับใช้ดวงวิญญาณเหล่านั้นและเพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับงานรับใช้นั้น พวกเขาจะรับใช้ภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูก พวกเขาจะกราบไหว้บูชาภาพลักษณ์เหล่านั้น พวกเขาจะเฝ้าแต่ให้ผลตอบแทนของงานรับใช้แก่ลูกเป็นเวลาถึง 63 ชาติเกิด ถึงอย่างไรลูกก็ได้รับจากพ่ออยู่แล้ว แต่ลูกจะได้รับจากดวงวิญญาณเหล่านั้นด้วยเช่นกัน ใครก็ตามที่ลูกให้สาส์น และผู้ที่ไม่ได้ประกาศสิทธิ์ พวกเขาจะให้ผลตอบแทนในลักษณะนี้ ผู้ที่มาประกาศสิทธิ์แล้วมามีความสัมพันธ์กับลูก บางคนมามีความสัมพันธ์กับลูก และบางคนกลายเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา บางคนกลายเป็นปวงประชา ผลในรูปต่างๆจะปรากฏออกมา ลูกเข้าใจไหม? ผู้คนถามว่า: ทำไมลูกจึงวิ่งทำงานรับใช้ไปทั่ว? เพียงแค่รับประทาน ดื่มน้ำและอยู่อย่างร่าเริง ท่านจะได้รับอะไรถ้าท่านวิ่งไล่ตามงานรับใช้ทั้งวันทั้งคืน? แล้วลูกจะพูดอย่างไร? ลองสัมผัสกับสิ่งที่เราได้รับ มีเพียงผู้ที่ประสบกับความสุขนี้เท่านั้นที่จะรู้ถึงสิ่งนี้ และนี่คือเพลงที่ลูกร้องใช้ไหม? อ้อชะ

ถึงผู้ที่หลุดหายเข้าไปในความรักอย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่มีประสบการณ์ว่าการสละละทิ้งนั้นเป็นโชคอย่างสม่ำเสมอ, ถึงผู้ที่ทำให้มีรายได้หลายล้านจากหนึ่งอย่างสม่ำเสมอ, ถึงผู้ที่ทำตามบรรพชาดาอย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่มีประสบการณ์ว่าพ่อเป็นโลกของพวกเขา ถึงลูกๆที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจเช่นนั้น ด้วยความรัก การจดจำระลึกถึง และนมัสเต จากพ่อผู้ปลอบประโลมหัวใจ

บรรพชาดาพบกับลูกๆดับเบิลพอรเนอร์เป็นการส่วนตัว

ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคหรือไม่? อย่างน้อยที่สุดลูกก็ได้สร้างโชคอย่างมากที่ลูกได้มาถึงสถานที่ของผู้ประทานโชค ลูกเข้าใจไหมว่าสถานที่นั้นคืออะไร? การได้มาถึงสถานที่แห่งความสงบคือโชคเช่นกัน ดังนั้นหนทางของการได้รับโชคนี้ได้เปิดขึ้นมาแล้วเช่นกัน ตามละครลูกได้มาถึงสถานที่ที่ลูกได้รับโชค เส้นของโชคลูกวาดที่นี้ ดังนั้นลูกได้ทำให้โชคของลูกสูงส่ง

ขณะนี้เพียงแค่ให้เวลาเล็กน้อย ลูกมีเวลาและลูกสามารถให้ความเป็นมิตรของลูก ไม่มีสิ่งใดที่ยากลำบากในนี้ สำหรับบางสิ่งที่ยาก ลูกจะต้องคิดเล็กน้อย ถ้ามันง่ายแล้วก็ทำ ด้วยการทำเช่นนั้น ความหวังและความปรารถนาชั่วคราวทั้งหมดที่ลูกมีในชีวิตก็จะได้รับการเติมเต็มด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่ไม่สูญสลาย การวิ่งไล่ตามความปรารถนาชั่วคราวเหล่านั้นก็เหมือนกับการวิ่งไล่ตามเงาของลูก ยิ่งลูกพยายามที่จะจับเงามากแค่ไหน เงานั้นก็จะยิ่งอยู่ห่างจากลูกและลูกก็ไม่สามารถไปถึงมันได้ อย่างไรก็ตาม ลูกเพียงแค่เฝ้าแต่เคลื่อนไหวไปข้างหน้าและสิ่งนั้นจะตามลูก ดังนั้นด้วยการวิ่งไล่ตามการบรรลุผลที่ไม่สูญสลายในลักษณะนี้ สิ่งที่ไม่สูญสลายทั้งหมดจะจับส้น ลูกเข้าใจไหม? นี่คือวิธีที่จะใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด การสละเวลาเล็กน้อยจะช่วยให้ลูกได้รับโชคตลอดเวลา ดังนั้นจงเฝ้าแต่เคลื่อนไหวไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอด้วยการเข้าใจเป้าหมายนี้ และด้วยการทำสิ่งนี้ลูกก็จะได้รับสมบัติแห่งความสุขมากมาย สมบัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตคือความสุข ถ้าไม่มีความสุขก็ไม่มีชีวิต ดังนั้นลูกสามารถได้รับสมบัติแห่งความสุขที่ไม่สูญสลาย

งานรับใช้เป็นวิธีสำหรับการสร้างสภาพของลูก

บรรพชาดามองเห็นความจริงจักระตือรือร้นของลูกๆ ในการเคลื่อนไหวไปข้างหน้าเสมอ ความจริงจักระตือรือร้นของลูกๆ ได้มาถึงบรรพชาดา ลูกๆมีความปรารถนาที่จะนำเอาบุคคลสำคัญมาอยู่เบื้องหน้าพ่อ ความจักระตือรือร้นนี้จะเฝ้าแต่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติเพราะลูกจะได้ผลของงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ตัวอย่างแน่นอน งานรับใช้ทำให้ลูกสร้างสภาพของลูกเอง ดังนั้นอย่าได้คิดว่างานรับใช้นี้ใหญ่มากและสภาพของลูกไม่ได้เป็นเช่นนั้น อย่างไรก็ตามงานรับใช้จะช่วยสร้างสภาพของลูกโดยอัตโนมัติ งานรับใช้ผู้อื่นเป็นวิธีสำหรับความก้าวหน้าของตนเอง งานรับใช้จะทำให้สภาพของลูกมีพลังอย่างต่อเนื่องโดยอัตโนมัติ ลูกได้รับความช่วยเหลือของพ่อใช่ไหม? ด้วยการได้รับความช่วยเหลือของพ่อและด้วยพลังของลูกที่เพิ่มขึ้น สภาพนั้นก็จะมาด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจไหม? ดังนั้นอย่าได้คิดว่า: มันจะทำงานรับใช้นี้ได้อย่างไรเพราะสภาพของฉันไม่ได้เป็นเช่นนั้น? ไม่เลย จงเฝ้าแต่ทำสิ่งนั้น พรของบรรพชาดาก็คือ ลูกต้องก้าวไปข้างหน้าอย่างแน่นอน พันธะที่แสนหวานของงานรับใช้เป็นวิธีที่จะทำให้ก้าวไปข้างหน้า ด้วยอำนาจของประสบการณ์ของพวกเขาเสียงของผู้ที่พูดจากหัวใจของพวกเขาถึงหัวใจของพวกเขา คำพูดของอำนาจแห่งประสบการณ์เป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นมีประสบการณ์ ใน

ขณะที่ลูกก้าวไปข้างหน้าในงานรับใช้ ข้อสอบที่มากก็จะกลายเป็นวิธีที่จะก้าวไปข้างหน้าเช่นกัน เพราะสติปัญญาของลูกจะทำงานกับสิ่งนั้น และลูกก็ให้ความใส่ใจเป็นพิเศษที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ดังนั้นสิ่งนั้นจะกลายเป็นลึฟต์พิเศษเช่นกัน สิ่งนั้นจะอยู่ในสติปัญญาของลูกเสมอ: เราจะทำให้บรรยากาศมีพลังอย่างไร? ไม่ว่าจะมีอุปสรรคในรูปที่ใหญ่โตมากมายแค่ไหน ลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งจะได้รับคุณประโยชน์จากสิ่งนั้น แล้วรูปที่ใหญ่โตนั้นก็จะเล็กลงด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง มันเป็นเหมือนเสือกระดาด อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาผู้ซึ่งอัญเชิญสถานภาพเทพของลูกในวิธีที่ถูกต้องสำหรับดีปมาลา

ก่อนหน้านี้ในวันดีปมาลา ผู้คนจะจุดประทีปอย่างเป็นระบบและให้ความใส่ใจว่าประทีปเหล่านั้นจะไม่ดับ พวกเขาจะเทน้ำมันลงไปและพวกเขาจะได้ฝึกฝนการปลุกเรียกอย่างถูกวิธี เวลานี้แทนที่จะใช้ประทีปพวกเขาได้ใช้หลอดไฟแทน เวลานี้พวกเขาไม่ได้เฉลิมฉลองดีปมาลาแล้ว เพราะมันกลายเป็นเพียงแค่อุปกรณ์ของความบันเทิงเท่านั้น วิธีการปลุกเรียกนั้นคือความพยายามทางจิตวิญญาณได้จบสิ้นลงแล้ว ความรักได้สิ้นสุดลงแล้วและมีเพียงแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวเท่านั้นที่เหลืออยู่ และด้วยเหตุนี้เองลักษณะซึ่งเป็นรูปของผู้ประทานที่แท้จริงจึงไม่ได้มาหาใคร อย่างไรก็ตามลูกทั้งหมดได้ปลุกเรียกสถานภาพเทพของลูกอย่างถูกต้องและเหตุนี้เองลูกจึงกลายเป็นเทพ

คติพจน์: จงมีทัศนคติสายตาและสภาพที่ไม่มีขีดจำกัดอยู่เสมอ แล้วเมื่อนั้นงานเพื่อให้คุณประโยชน์ต่อโลกจึงจะสำเร็จ

*** โอม ชานติ ***